

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้กล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยปัญหาการจัดและดำเนินการ
แข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยผู้วิจัยได้ศึกษาด้านครัวและนำเสนอด้านตามลำดับต่อไปนี้
ประวัติความเป็นมาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
การจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
การจัดโครงสร้างการแข่งขันกีฬา
ความหมายของการแข่งขันกีฬา
บทความและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
งานวิจัยในประเทศ
งานวิจัยในต่างประเทศ

ประวัติความเป็นมาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ได้มีการประกาศพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 48 หน้า 1 กำหนดให้วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรรมในกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ ตามบทบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ ธรรมนูญ ฤทธิมณี (2535 : 1-2) สถาบันเทคโนโลยีมีดังต่อไปนี้
ศาสตราจารย์สาวัสด์ ไชยคุณ เป็นอธิการบดีคนแรก ศาสตราจารย์อนันต์ กรุแก้ว เป็นอธิการบดี คนที่ 2 รองศาสตราจารย์ธรรมนูญ ฤทธิมณี คนที่ 3 และรองศาสตราจารย์ ดร.วนิจ ใจดิสว่าง ได้ดำรงตำแหน่งคนที่ 4 โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประกาศให้มีพระราชทานชื่อ “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 และอธิการบดีคนที่ 5 ปัจจุบันผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. น้ำยุทธ วงศ์ธนพิทักษ์ เป็นอธิการบดีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

นโยบายของสถานบันทึกในโลหะราชมงคลข้อ 3 ส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาให้เป็นพลเมืองดีและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติ มีคุณธรรมและมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ บรรณนูญ ฤทธิมณี(2535 :16) ตรงกับมาตรการข้อ 4 คือส่งเสริมด้านกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการเพื่อให้นักศึกษามีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีวิทยาเขตที่รับผิดชอบจัดการเรียนการสอน จำนวน 34 แห่ง กระจายอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ดังนี้

ส่วนกลาง

1. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	7. วิทยาเขตเทเวศร์
2. วิทยาเขตอุเทนถวาย	8. วิทยาเขตพระนครเหนือ
3. วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์	9. วิทยาเขตพาณิชยการพระนคร
4. วิทยาเขตบนพิตรพิมุข มหาเมฆ	10. วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ
5. วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ	11. วิทยาเขตพระนครใต้
6. วิทยาเขตโอดิเวช	12. วิทยาเขตเพาะช่าง

ส่วนภูมิภาค

1. วิทยาเขตตนนทบุรี	12. วิทยาเขตขอนแก่น
2. วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(อ.นครราชสีมา)	13. วิทยาเขตตาก
3. วิทยาเขตภาคใต้(จ.สงขลา)	14. วิทยาเขต南
4. วิทยาเขตภาคพายัพ(จ.เชียงใหม่)	15. วิทยาเขตสำปาง
5. วิทยาเขตพิมิลัยโลโก	16. วิทยาเขตขันทบุรี
6. วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา	17. วิทยาเขตป่าทุนชานี
7. วิทยาเขตศรีวิชัย(จ.นครศรีธรรมราช)	18. วิทยาเขตสุรินทร์
8. วิทยาเขตคนครศรีธรรมราช	19. วิทยาเขตเชียงราย
9. วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกรี	20. วิทยาเขตสกลนคร
10. วิทยาเขตวงศ์ไกคังวะ(จ.ประจวบคีรีขันธ์)	21. วิทยาเขตสุพรรณบุรี
11. วิทยาเขตศาลายา(จ.นครปฐม)	22. วิทยาเขตกาฬสินธุ์

คณะกรรมการศึกษาระดับปริญญา จำนวน 13 คณะ ดังนี้

1. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	4. คณะศึกษาศาสตร์
2. คณะเกษตรศาสตร์บางพระ(จ.ชลบุรี)	5. คณะศิลปกรรม
3. คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร	6. คณะคหกรรมศาสตร์

7. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	11. คณะวิทยาศาสตร์
8. คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์	12. คณะบริหารธุรกิจ
9. คณะเกษตรศาสตร์นគครศิริธรรมราช	13. คณะวิศวกรรมศาสตร์
10. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง (ฯ.ตรัง)	

การจัดการแข่งขันกีฬาสถานบันเทิงในโอลิมปิก

ชาญดำรง ณ นคร (2544 : 11 - 15) ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาสถานบันเทิงในโอลิมปิก ว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาเขตในสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามาสู่กีฬาสถานบันเทิงในโอลิมปิก ได้เริ่มต้นเมื่อปีการศึกษา 2523 ซึ่งขณะนั้นสถาบันยังใช้ชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา โดยเริ่มจากแนวคิดของกลุ่มวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 แห่ง คือ วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, วิทยาเขตขอนแก่น, วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และวิทยาเขตสุรินทร์ ได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาเพื่อเป็นการเรียนรู้ความสามัคคีระหว่างครู อาจารย์ และนักศึกษา โดยมีวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันกีฬา 7 ประเภท คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส และกรีฑา

ปีต่อมาศาสตราจารย์สวัสดิ์ ไชยคุณ อดีตกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันบันเทิงในโอลิมปิกในขณะนั้น ได้ให้หน่อยบายและสนับสนุนให้สถาบันศึกษา ในสังกัดสถาบันบันเทิงในโอลิมปิกจัดให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาเขต โดยแบ่งตามสภาพภูมิศาสตร์ เพื่อส่งเสริมให้ครู อาจารย์ นักศึกษา ได้มีโอกาสพบปะรู้จักกัน เสริมสร้างความสามัคคี มีสุขภาพพละงานยั่งยืนนรภ์ พัฒนาความสามารถทางด้านกีฬา ตลอดจนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยแบ่งกลุ่มดังนี้

กลุ่มวิทยาเขตภาคเหนือ มี 5 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตภาคพายัพ, วิทยาเขตภาคตะวันออก, วิทยาเขตภาคกลาง, วิทยาเขตด้านน้ำ และวิทยาเขตพิษณุโลก

กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ มี 4 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตขอนแก่น, วิทยาเขตภาคใต้, วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, วิทยาเขตสุรินทร์, และวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มวิทยาเขตภาคใต้ มี 2 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตภาคใต้ และวิทยาเขตนครศรีธรรมราช กลุ่มวิทยาเขตภาคกลาง มี 16 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพ, วิทยาเขตพระนครเหนือ, วิทยาเขตตนทบุรี, วิทยาเขตพัฒน์พิษัยการพระนคร, วิทยาเขตพระนครใต้, วิทยาเขตโซคิวเซ็ช, วิทยาเขตพุทธคุณศักดิ์, วิทยาเขตพิตรพิมุข มหาเมฆ, วิทยาเขตพิตรพิมุข จักรวรรดิ,

วิทยาเขตพะนังครรื่อบุชยา วาสุกรี, วิทยาเขตพะนังครรื่อบุชยา หันตรา, วิทยาเขตปทุมธานี, วิทยาเขตจันทบุรี, วิทยาเขตเพาะชำ, วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ และวิทยาเขตอุเทนถวาย

กีฬาวิทยาเขตกลุ่มภาค ครั้งที่ 1 กลุ่มภาคกลาง จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 9 พฤศจิกายน 2524 ถึงวันที่ 24 มกราคม 2525 โดยมีศาสตราจารย์สาวัสดี ไชยคุณา อธิการบดีเป็นประธาน พิธีเปิดและพิธีปิดการแข่งขัน ณ สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการแข่งขันกีฬา 7 ชนิดกีฬา คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ แบดมินตัน เทนนิส และกรีฑา

กลุ่มภาคเหนือ วิทยาเขตภาคพายัพ เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 10 – 12 ธันวาคม 2524

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 18 – 19 ธันวาคม 2524 และกลุ่มภาคใต้ วิทยาเขตภาคใต้ เป็นเจ้าภาพ

กีฬาวิทยาเขตกลุ่มภาค ครั้งที่ 2 กลุ่มภาคกลาง วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพ เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 11 กันยายน 2525 ถึงวันที่ 24 มกราคม 2526 พิธีเปิดและพิธีปิด การแข่งขัน ณ สนามศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร มีการแข่งขันกีฬา 7 ชนิดกีฬา คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ แบดมินตัน เทนนิส และกรีฑา กลุ่มภาคเหนือ วิทยาเขตภาคใต้ เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 2 – 4 ธันวาคม 2525 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตขอนแก่น เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 6 – 7 ธันวาคม 2525 และกลุ่มภาคใต้ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช เป็นเจ้าภาพ

กีฬาวิทยาเขตกลุ่มภาค ครั้งที่ 3 กลุ่มภาคกลาง วิทยาเขตพม่าเชียการพะนัง เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 27 สิงหาคม 2526 ถึงวันที่ 13 กันยายน 2526 กลุ่มภาคเหนือ วิทยาเขตลำปาง เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 23 – 26 พฤศจิกายน 2526 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตสุรินทร์ เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 24 – 26 พฤศจิกายน 2526 และกลุ่มภาคใต้ วิทยาเขตภาคใต้ เป็นเจ้าภาพ จากการจัดการแข่งขันกลุ่มภาคต่างๆ ได้ดำเนินการมาด้วยดีเป็นปีที่ 3 และได้ผลสนับความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ ทางสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล จังหวัดสระแก้วให้มีการแข่งขันกีฬาเชิงชั้นและเลือกสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล โดยนำนักกีฬาที่ชนะเลิศในกีฬาประเภทต่าง ๆ ของแต่ละภาค เป็นตัวแทนมาร่วมการแข่งขันที่กรุงเทพมหานคร นับตึ้งแต่นั้นเป็นต้นมา

กีฬาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ครั้งที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2526 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 26 – 28 มกราคม 2527 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ กรมพลศึกษา มีการแข่งขันกีฬา 6 ชนิดกีฬา คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ เทนนิส และกรีฑา

กีฬาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ครั้งที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2527 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 13 – 15 กุมภาพันธ์ 2528 ณ สนามกีฬาศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร มีการแข่งขันกีฬา 8 ชนิดกีฬา คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ กรีฑา เทนนิส โดยเพิ่มกีฬาแบดมินตัน และเทนนิส

กีฬาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ครั้งที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2528 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 1 – 3 กุมภาพันธ์ 2529 ณ สนามกีฬาศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร มีการแข่งขันกีฬา 8 ชนิดกีฬา คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ แบดมินตัน เทนนิส กรีฑา และเทนนิส ในปีการศึกษานี้ตัวแทนนักกีฬาระดับปริญญาตรี ได้เริ่มเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเป็นปีแรกและร่วมแข่งขันต่อเนื่องมาทุกปี

กีฬาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ครั้งที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2529 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 21 – 24 มกราคม 2530 ณ สนามกีฬาศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร มีการแข่งขันกีฬา 8 ชนิดกีฬา เหมือนครั้งที่ 3

กีฬาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ครั้งที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2530 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 21 – 24 มกราคม 2531 ณ สนามกีฬาศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร มีการแข่งขันกีฬา 9 ชนิดกีฬา โดยเพิ่มกีฬาแบดมinton

กีฬาสถานบันทึกในโลหะและอาชีวศึกษา ครั้งที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2531 ในวันที่ 15 กันยายน 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา “ไดร์บบันทึก” พร้อมท่านผู้อำนวยการ ให้รับพระราชทานจากกุญแจ “สถานบันทึกในโลหะและอาชีวศึกษา” ใหม่เป็น “สถานบันทึกในโลหะและอาชีวศึกษา” จึงเปลี่ยนชื่อการแข่งขัน “กีฬาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” เป็น “การแข่งขันกีฬาสถานบันทึกในโลหะและอาชีวศึกษา” หรือ “ราชบัณฑิตกิจ เกมส์” และในการจัดการแข่งขันกีฬาครั้งนี้ ได้เปลี่ยนรูปแบบการแข่งขันกีฬาจากเดิม ซึ่งคัดทีม ชนระเดียวแต่ละกลุ่มภาคเข้าร่วมการแข่งขัน เป็นการแข่งขันกีฬาสถานศึกษาส่วนตัวกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันได้ไม่ต้องมีรองคัดเดือด และจัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 23 – 29 มกราคม 2532 ณ สนามกีฬา

แห่งชาติ กรมพลศึกษา มีกีฬา 9 ชนิดกีฬา คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เชือกตะกร้อ กรีฑา แบดมินตัน เทนนิส แบดมินตัน โถยสถานบันทึกในโลหะราชมงคล มองให้ วิทยาเขตพิตรพิมุข หมายเหตุ เป็นเจ้าภาพ

ราชมงคลกัมส์ ครั้งที่ 7 ประจำปีการศึกษา 2532 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2533 ถึงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2533 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ กรมพลศึกษา มีการแข่งขันกีฬา 9 ชนิดกีฬา โดยมีวิทยาเขตไชยวิช เป็นเจ้าภาพ

ราชมงคลกัมส์ ครั้งที่ 8 ประจำปีการศึกษา 2533 การจัดการแข่งขันกีฬาครั้งนี้ ได้เปลี่ยน รูปแบบการจัดการแข่งขันในรูปแบบเดิม คือ คัดเลือกทีมของกลุ่มภาคต่าง ๆ รวมทั้งนักกีฬาระดับ ปริญญาตรีจากคณะต่างๆ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเข้าร่วมแข่งขันกีฬารอบแข่งขันเดียว ณ สนามกีฬาแห่งชาติ กรมพลศึกษา ระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2534 ถึงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2534 โดยจัดการแข่งขันกีฬา 9 ชนิดกีฬา เปิดโอกาสให้ทุกสถานศึกษาส่งนักกีฬาเข้าร่วมการ แข่งขัน ได้โดยไม่ต้องคัดเลือก โดยมีวิทยาเขตตนนทบุรี เป็นเจ้าภาพ

ราชมงคลกัมส์ ครั้งที่ 9 ประจำปีการศึกษา 2534 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2535 ถึงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2535 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ กรมพลศึกษา โดยจัดการแข่งขันกีฬา 9 ชนิดกีฬา โดยมีวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา เป็นเจ้าภาพ

ราชมงคลกัมส์ ครั้งที่ 10 ประจำปีการศึกษา 2535 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 2 – 6 กุมภาพันธ์ 2536 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ กรมพลศึกษา จัดการแข่งขันกีฬา 9 ชนิดกีฬานี้วิทยาเขต พระนครได้ เป็นเจ้าภาพ

ราชมงคลกัมส์ ครั้งที่ 11 ประจำปีการศึกษา 2536 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2537 ถึงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2537 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ กรมพลศึกษา จัดการแข่งขันกีฬา 9 ชนิดกีฬา โดยมีวิทยาเขตพระนครเหนือ เป็นเจ้าภาพ

ราชมงคลกัมส์ ครั้งที่ 12 ประจำปีการศึกษา 2537 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2538 ถึงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2538 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ กรมพลศึกษา และสนามศูนย์เยาวชน

กรุงเทพมหานคร (ไทย - ญี่ปุ่น) จัดการแข่งขันกีฬา 12 ชนิดกีฬา เพิ่มกีฬาว่ายน้ำ หมากลูก และ นวยสารกอลส์มัคคลรเล่น มีวิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรดิ เป็นเจ้าภาพ

ราชมงคลเกณศ์ ครั้งที่ 13 ประจำปีการศึกษา 2538 จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2539 ถึงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2539 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ กรมพลศึกษา และสนามกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย จัดการแข่งขันกีฬา 13 ชนิดกีฬา โดยเพิ่มกีฬาตะกร้อลดอุดหน่วง

ราชมงคลเกณศ์ ครั้งที่ 14 ประจำปีการศึกษา 2539 การจัดการแข่งขันกีฬารั้งน้ำสถานบันเทิงในโอลิมปิก มีนิยามกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาสถานบันเทิงในโอลิมปิก ออก ไปในวิทยาเขตส่วนภูมิภาค เพื่อให้นักกีฬาได้มีโอกาสสร้างจิตวิทยาเขตที่อยู่ต่ำลงจังหวัดต่าง ๆ ใน ส่วนภูมิภาค จึงจัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 11–18 มกราคม 2540 ณ สนามกีฬาสามปีกษาเชียงใหม่ 700 ปี โดยวิทยาเขตภาคพายัพ เป็นเจ้าภาพ มีการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา ในปีนี้ตัดกีฬาตะกร้อลดอุดหน่วงออก และเพิ่มกีฬาสาหร่าย 2 ชนิดกีฬา คือ หมากล้อม (โก๊ะ) และแคนดับอล

กีฬาสถานบันเทิงในโอลิมปิกครั้งที่ 15 ประจำปีการศึกษา 2540 จัดแข่งขันระหว่าง วันที่ 24 – 31 มกราคม 2541 ณ สนามกีฬาวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นเจ้าภาพ มีการแข่งขัน 14 ชนิดกีฬา ได้บรรจุชนิด กีฬามากล้อม (โก๊ะ) และแคนดับอลเพิ่มด้วย

กีฬาสถานบันเทิงในโอลิมปิกครั้งที่ ประจำปีการศึกษา 2541 เนื่องด้วยสถานการณ์เศรษฐกิจ ที่ทุกหน่วยงานจะต้องช่วยกันประยัดด จึงเห็นสมควรจัดการแข่งขันกีฬารัฐมนตรีกีฬาสถานบันเทิงในโอลิมปิก แต่บังทึ่นควรปลูกฝังคุณธรรมของนักกีฬา โดยเฉพาะความมีน้ำใจเป็น นักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัย และส่งเสริมพลานามัยของนักกีฬา จึงยังคงมีการ แข่งขันกีฬารัฐมนตรีกีฬาเป็นกิจกรรม โดยมีวิทยาเขตเข้าร่วมการแข่งขันแต่ละกลุ่มดังนี้ กลุ่ม กีฬาหนึ่ง มี 6 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตภาคพายัพ วิทยาเขตตาก วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตต่อไป วิทยาเขตพิษณุโลก และวิทยาเขตเชียงราย มีวิทยาเขตต่อไป เป็นเจ้าภาพ จัดแข่งขันระหว่างวันที่ 17 – 22 พฤษภาคม 2541 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 5 วิทยาเขต คือ วิทยาเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตขอนแก่น วิทยาเขตสุรินทร์ วิทยาเขตกาฬสินธุ์ และวิทยาเขต ศกลนคร กลุ่มภาคใต้ มี 3 วิทยาเขต 2 คณะ คือ วิทยาเขตภาคใต้ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช วิทยา เขตศรีวิชัย คณะเกษตรศาสตร์ครรภ์ธรรมราช และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง

มีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง เป็นเจ้าภาพ จัดแข่งขันระหว่างวันที่ 28-30 มกราคม 2542 และภาคกลาง มี 20 วิชาเขต คือ วิชาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพ วิชาเขตพระนครเนื่อง วิชาเขตตนนทบุรี วิชาเขตพะนัง วิชาเขตโขติเวช วิชาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ วิชาเขต พลวิชการพระนคร วิชาเขตเดบพิตรพิมุข มหาเมฆ วิชาเขตเดบพิตรพิมุข จักรวรรดิ วิชาเขต พระนครศรีอยุธยา วาสุกรี วิชาเขตพะนังครศรีอยุธยา หันตรา วิชาเขตปทุมธานี วิชาเขต จันทบุรี วิชาเขตเพะช่าง วิชาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ วิชาเขตอุเทนถวาย วิชาเขตเทเวศร์ วิชาเขตดวงไกลกังวล วิชาเขตศาลายา และวิชาเขตสุพรรณบุรี วิชาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพ เป็นเจ้าภาพ จัดแข่งขันระหว่างวันที่ 1 – 7 กุมภาพันธ์ 2542

ราชมงคลเกมส์ ครั้งที่ 16 ประจำปีการศึกษา 2542 การจัดการแข่งขันกีฬาครั้งนี้ จัดแข่งขัน ระหว่างวันที่ 22 – 29 มกราคม 2543 ณ สนามศุภชลาศัย สนามกีฬาแห่งชาติ โดยมีนักกีฬาและ เจ้าหน้าที่จากคณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวนทั้งสิ้น 15 คณะ 40 วิชาเขต เข้าร่วมการแข่งขัน 14 ชนิดกีฬา โดยวิชาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพร่วมกับวิชาเขตส่วนกลาง เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยถือเป็นการแข่งขัน “ราชมงคลสร้างคุณค่า การกีฬาสร้าง ไม่ตรี”

กีฬาราชมงคลเกมส์ ครั้งที่ 17 โดยใช้ชื่อว่า “สมมูลากาเน็ต” ประจำปีการศึกษา 2543 จัดแข่งขันระหว่างวันที่ 20 – 27 มกราคม 2544 มีการแข่งขัน 16 ชนิดกีฬา คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เชิงกระโดด เอปิกจะกระโดด ว่ายน้ำ เทนนิส เทเบลเทนนิส เปตอง น้ำยานากลสมัครเล่น หมากลูกไทย หมากล้อม(โก๊ะ) ลีลาศ แบดมินตัน วอลเลย์บอลชายหาด เชียร์ลีดเดอร์ และกรีฑา วิชาเขตภาคใต้ เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน

วัตถุประสงค์การจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

- เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีให้แก่นักศึกษา
- เพื่อประชาสัมพันธ์ ชื่อเสียงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- เป็นการส่งเสริม พัฒนาความสามารถของนักกีฬาให้มีมาตรฐานการเล่นกีฬาให้สูงขึ้น

วิธีดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

- วางแผนเบื้องต้นโครงการและขออนุมัติ
- ประชุมพิจารณาวางแผน

3. เสนอโครงการเพื่อพิจารณาอนุมัติและสนับสนุนงบประมาณ
4. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน
5. ประชุมคณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน และมอบหมายงานหน้าที่รับผิดชอบ
6. จัดเตรียม สำเนา อุปกรณ์ สุจิบัตร และทีมนักกีฬาการแข่งขัน
7. ดำเนินการแข่งขัน
8. สรุปและประเมินผลการแข่งขัน

การดำเนินการแข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แต่งตั้งคณะกรรมการแต่ละประเภทเพื่อดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หากมีปัญหานอกจากที่ระบุให้คณะกรรมการอ่านวิธีการจัดการแข่งขันตัดสิน คำตัดสินของคณะกรรมการอ่านวิธีการแข่งขันถือเป็นข้อบุคคล และรายงานให้อธิการบดีทราบ

เป้าหมายการดำเนินการแข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ด้านปริมาณ

1. นักกีฬาจากคณะ และวิทยาเขตต่าง ๆ เข้าร่วมแข่งขันกีฬาประมาณ 2,000 คน
2. ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนจากคณะ และวิทยาเขตต่าง ๆ เข้าร่วมโครงการประมาณ 250 คน

3. ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ พนักงาน และนักศึกษาวิทยาเขตภาคใต้ร่วมโครงการประมาณ 3,500 คน

4. ได้ทำกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประมาณ 500 คน

ด้านคุณภาพ

1. นักกีฬาแต่ละคณะ/วิทยาเขต มีความสามัคคีและทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นักกีฬามีสุขภาพดีตามมาตรฐานที่สมบูรณ์แข็งแรง
3. นักกีฬามีน้ำใจเป็นนักกีฬา และพัฒนาศักยภาพของตนเอง

บัญชีรายละเอียดชนิดกีฬาที่จัดแข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

1. ฟุตบอล	3. น้ำชาคอลัมน์ครัวเด่น
2. บาสเกตบอล	4. หมากลูกไก่

5. วอลเลล์บอล	11. หมากล้อม(โก๊ะ)
6. เซปักตะกร้อ	12. แบดมินตัน
7. ว่ายน้ำ	13. ถีล่าศ
8. เทนนิส	14. วอลเลล์บอลชายหาด
9. เทนนิส	15. เชิร์ลีดเดอร์
10. เปตอง	16. กรีฑา

การจัดโครงการแข่งขันกีฬา

การแข่งขันกีฬา สามารถแบ่งชนิดของการแข่งขัน ได้หลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของ การแข่งขัน ดังนี้ รองศาสตราจารย์เคน แอลด์เมอร์ (Alderman, 1974 ข้างล่าง Ross and Van den Hagg, 1957) (อ้างถึงในนี้ ลง สังข์ท่อง 2542 : 4) ได้แบ่งชนิดของการแข่งขัน โดยพิจารณาจากผลที่ได้รับจากการแข่งขันเป็นสำคัญ โดยแบ่งการแข่งขันออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกันคือ

1. การแข่งขันโดยตรง (Direct Competition) หมายถึง สถานการณ์การแข่งขันที่บุคคลทำการแข่งขันกับบุคคลอื่น โดยการทำให้ความสำเร็จของตนเองเกิดขึ้นบนความล้มเหลวของคู่แข่งขัน เช่น เทนนิส ว่าย น้ำยกระด้า พื้นดาน และกีฬาประเภททีม (Team Sports) ทุกชนิด

2. การแข่งขันโดยอ้อม (Indirect Competition) หมายถึง สถานการณ์ที่บุคคลแข่งขันเพื่อความสำเร็จกับคู่แข่งขันที่ไม่ใช่บุคคล (Non Personal) ได้แก่การที่บุคคลพยายามแข่งขันกับมาตรฐานสากลหรือความสำเร็จของตัวเองที่ผ่านมา การแข่งขันในลักษณะนี้อาจเรียกว่าเป็นการแข่งขันกับตัวเอง การแข่งขันโดยอ้อมนี้เป็นการพยายามแสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถของบุคคล การแข่งขันที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันโดยอ้อม ได้แก่ การปืนเข้า การวิ่งไปตามลักษณะตามชั้นทางเดิน (Cross Country Run) การแข่งขันยกน้ำหนักที่พยายามทำลายสถิติเดิมของตนเอง เป็นต้น

ประเภทของกีฬา

ปัจจุบันได้มีการจัดตั้งความสำคัญของการกีฬาออกเป็นระดับต่าง ๆ ตามศักยภาพและความพร้อมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม อาทั้งตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1(พ.ศ. 2531 – 2539) การกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย ข้างล่างในบรรทัด คำหงส์ 2536:11) ได้จำแนกประเภทของกีฬาตามดุลย畔ของการส่งเสริมไว้ 3 ประเภทคือ

1. กีฬาบนพื้นฐาน หมายถึง ทักษะที่เป็นพื้นฐานดูดต้องตามแบบฉบับของชนิดกีฬาแต่ละชนิด ซึ่งผู้เล่นจะต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะและความสามารถ เพื่อนำไปใช้ในชั้นสูงต่อไปภายหน้า

2. กีฬาเพื่อสุขภาพ หมายถึง การใช้หลักทางการกีฬาและการออกกำลังกายที่ถูกวิธีในการส่งเสริมพัฒนาสุขภาพของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข เช่น สวนสุขภาพ การออกกำลังกายประกอบดนตรี การเดิน-วิ่ง เพื่อสุขภาพ การเดินแอโรบิก เป็นต้น

3. กีฬาเพื่อการแข่งขัน หมายถึง การพัฒนาคุณภาพของนักกีฬาหรือผู้ที่มีความสามารถ ศีลคุณทางการกีฬาให้ได้รับโอกาสความเป็นเดียวทางการกีฬา

วิธีจัดการแข่งขัน

น้อม สังฆ์ทอง (2543 : 169 - 170) ได้กล่าวถึงวิธีจัดการแข่งขันกีฬาซึ่งเป็นที่นิยมและยอมรับกันอย่างแพร่หลาย และได้ให้ความหมายวิธีจัดการแข่งขัน หมายถึง แบบแผนที่คิดขึ้นเพื่อหาผู้ชนะเดิมพันหรือผู้ชนะตำแหน่งอื่นการใช้วิธีจัดการแข่งขันที่ดีและเหมาะสมเป็นองค์ประกอบสำคัญ ต่อความสำเร็จของโครงการแข่งขันกีฬาภายในสถาบัน การจัดการแข่งขันที่ดีมีประสิทธิภาพ มีความยุติธรรมกับทุกคน ทุกฝ่าย โดยมีกฎ กติกา ระเบียบการแข่งขันและมีข้อบังคับไม่ให้ผู้เข้าร่วม การแข่งขันทำผิด หรือเอกสารเดาเบร์ยนคู่แข่งขัน การจัดการแข่งขันที่ดีจะสามารถพัฒนาคนให้เป็นผู้รู้จักแพ้ ชนะ อภัย มีวินัย เคารพผู้อื่น และการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี จนสามารถประยุกต์สถานการณ์การแข่งขันกีฬาไปใช้ในการดำเนินชีวิตจริงในสังคมได้อย่างมีความสุข และบังกล่าวว่าวิธีการจัดการแข่งขัน ในปัจจุบันที่นิยมนิยามเป็นต้นแบบของการจัดการแข่งขันกีฬานิยมต่าง ๆ สามารถแบ่งออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ ได้ 5 หมวดดังต่อไปนี้คือ

1. การจัดการแข่งขันแบบมีท (Meet)
2. การจัดการแข่งขันแบบพบกันหมุน (Round Robin หรือ League)
3. การจัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออก (Elimination)
4. การจัดการแข่งขันแบบผสม (Combination)
5. การจัดการแข่งขันแบบท้าชิง (Challenge)

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร

โอกาส ตันติรักษ์โรจน์ (2538 : 15) ได้ทำวิจัยเรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะในการแข่งขันกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก และกล่าวไว้ว่ากระบวนการบริหาร

หมายถึง ขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงานที่ผู้บริหารครุภัคคือเป็นแม่นทในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ กระบวนการบริหารที่มีอยู่หลายทฤษฎีด้วยกัน แต่ละทฤษฎี มีขั้นตอนที่แตกต่างกันไป เช่น เซียร์ (Sears. 1950 : 35 ถังถึงในโอกาส ต้นศรีรักษ์ โรงน์ 538 : 15) กล่าวว่ากระบวนการบริหาร มีขั้นตอน 5 ประการคือ การวางแผน การจัดเต็มการบริหาร การอำนวยการ การประสานงาน และการควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน ในขณะที่เกริกและเคนป์ เบลล์ (Gregg and Campbell. 1957 : 3535 ถังถึงใน โอกาส ต้นศรีรักษ์ โรงน์ 2538 : 15) สรุป ขั้นตอนของการบริหารไว้ 7 ขั้นตอนคือ การตัดสินใจสั่งการ การวางแผน การจัดองค์การ การตี divisor การควบคุมบังคับบัญชา การประสานงาน และการประเมินผลงาน ซึ่งคล้ายกับสมาคม ผู้บริหารการศึกษาของสหรัฐอเมริกาได้เสนอกระบวนการบริหารทางการศึกษาไว้ 5 ประการคือ การวางแผน การจัดสรรทรัพยากรต่างๆ การกระตุ้นการทำงาน การประสานงาน และการประเมิน ผลงาน (The American Association of School Administrators. 1955 : 17) แต่กระบวนการ ทางการบริหารที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง และได้รับการยกย่องมากที่สุด ได้แก่ กระบวนการทางการบริหารของกูลิก และออร์วิค (Gullick and Urwick) ขั้นตอนในกระบวนการ การบริหารดังกล่าวประกอบด้วยดังนี้ การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การอำนวยการ การประสานงาน การรายงาน การงบประมาณ และยังได้พูดถึงการจัดบริหาร ทางพลศึกษาไว้ว่าการจัดบริหารทางพลศึกษาในโรงเรียน ผู้จัดย่อมมีวัตถุประสงค์ที่จะให้เด็ก เกษตร ดีบุคคลและมีพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การจัดวางแผน พลศึกษามี 5 ขั้นตอนคือ ขั้นวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหา (Diagnosis) ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ (Formulation of Objectives) ขั้นวางแผนการ (Formulation of plans) ขั้นนำโครงการมาใช้ (Implementation of plans) ขั้นประเมินผลตามโครงการ (Evaluation of plans)

จรวช แก่นวงศ์คำ (2524 : 17 - 29) ได้กล่าวถึงหลักการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน ควรดำเนินการ โครงการ ประกอบด้วยโครงการดังต่อไปนี้

1. โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน (Class Instruction Program)
2. โครงการจัดกิจกรรมทางนันทนาการ (School Co-Recreation Program)
3. โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน (Intramural Program)
4. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Interscholastic Program)
5. โครงการบรรดิการทางพลศึกษา (Adapted Physical Education Program)

น้อม สังข์ท่อง (2543 : 81 - 105) ได้กล่าวว่า การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ ควรศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬาดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านการเมือง (Political Factors)
2. ปัจจัยทางด้านบุคคลากร (Personal Factors)
3. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี (Technology Factors)
4. ปัจจัยทางด้านงบประมาณและผู้สนับสนุน (Budget and Sponsor Factors)
5. ปัจจัยทางด้านเครื่องอำนวยความสะดวก (Facility Factors)
6. ปัจจัยทางด้านสื่อมวลชน (Mass Communication Factors)

บทความเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ประโภค อุทธิส่ง (2541:324-325) ได้กล่าวถึงการแข่งขันไว้ว่า การแข่งขันเต็มไปด้วยการแสดงออกทางธรรมชาติอย่างแท้จริง เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ชีวิตในหลากหลายแบบ มีทั้งความสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ ตกใจ กลัว นาคเข้ม เหนือเห็นอยู่เบื้องล้า อ่อนเปลี่ยง เพลียแรง ทุ่มเทแรงกายแรงใจ ภูมิปัญญาทุกอย่างให้ได้มาซึ่งชัยชนะ สิ่งต่างๆ หรือผลการแข่งขัน หากจะสรุปง่ายๆ ก็เหมือนกับเกมส์ชีวิตมนุษย์ ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นเอง มีผู้ให้ความหมายของการแข่งขันกีฬาไว้ดังนี้ น้อม สังข์ท่อง (2542 : 3) ได้ให้ความหมายของการแข่งขันกีฬาว่า การแข่งขันกีฬา หมายถึง สถานการณ์การแข่งขันหรือการต่อสู้ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มนบุคคลที่ร่วมมือกันเพื่อชัยชนะ เพื่อความเป็นเด็ด และเพื่อผลประโยชน์ หรือส่วนแบ่งที่มากกว่ากันคู่แข่งขันที่เป็นบุคคลและไม่ใช่บุคคล สวัสดิ์ แกล้วทนงค์ (อ้างถึงในสมพิศ คงเวช 2541 : 9) ได้ให้ความหมายของการแข่งขันกีฬาไว้ว่า เป็นกิจกรรมย่างหนึ่งของการศึกษาและความเจริญของบ้านเมือง เพราะการแข่งขันกีฬาช่วยส่งเสริมจิตใจของคนให้รู้จักแพ้ รู้ชนะ ซึ่งเรียกว่ามีจิตในการนักกีฬา มีความซื่อสัตย์ สิ่งเหล่านี้ส่วนเป็นเครื่องหล่อหกอนจิตใจ ผู้เด่นกีฬาให้เป็นคนดี มีคุณธรรม สมกับคำกล่าวที่ว่า “กีฬาระบุคน คนสร้างชาติ” ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงมีการทดสอบการศึกษาแขนงนี้ด้วยการแข่งขันในทำนองเดียวกัน นกกด ชุมพด (อ้างถึงในสมพิศ คงเวช 2541 : 9) ได้กล่าวถึงเรื่องของการแข่งขันกีฬาไว้ว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการช่วยเสริมสร้างและพัฒนาคนในชาติทั้งด้านสุขภาพพละนามัย ทำให้ร่างกายมีความสมบูรณ์แข็งแรง และด้านจิตใจเป็นผู้มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย รู้จักการเสียสละ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ก่อให้เกิดความสามัคคีเป็นผลให้ช่วยอำนวยประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง การแข่งขันนั้นจะสามารถสร้างมนุษย์เป็นนักกีฬาที่ดีได้ ส่วนบัญญัติ จันทน์เสนะ (อ้างถึงในสมพิศ คงเวช

2541 : 10) ได้กล่าวถึงการแบ่งขันกีฬาว่ามีมิการแบ่งขันย่อมมีผู้แพ้ ผู้ชนะ เป็นของธรรมชาติ แต่การแสดงออกถึงความเป็นนักกีฬาที่แท้จริงแล้ว จะต้องรู้แพ้ รู้ชนะและรู้อภัย เหตุนี้ย่อมมีคุณค่าของการกีฬามากไม่ว่าจะอยู่ในฐานะผู้แบ่งขัน หรือฐานะผู้ชุมและไม่ว่าจะเป็นผู้ชนะหรือผู้แพ้ และปัจจุบัน จินดาพล (อ้างถึงในสมพิศ คงเวช 2541 : 10) ได้กล่าวถึงการแบ่งขันกีฬาว่าเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ กติกา และเงื่อนไขของสังคม ที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และความมีระเบียบวินัย ดังนั้นความสำคัญของการกีฬา คือ ความมีระเบียบวินัย และคุณภาพของคนในชาติ

ในต่างประเทศ มีนส์ (Means, 1973: 1-38) กล่าวว่า การแบ่งขันกีฬานักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมพัฒนาศึกษา และเป็นการศึกษาที่มีความจำเป็นต้องจัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรมพัฒนาศึกษา และกิจกรรมนันทนาการตามความสมัครใจ ความสามารถของตนเอง มวลเดอร์ และเรชนิค (Mueller and Reznik 1979 : 6 – 7 อ้างถึงในประโยชน์ ลูกชิสง 2541:325) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการแบ่งขันกีฬากายในประเทศไทย

1. ประสบการณ์ของความสำเร็จและความผิดหวัง
2. สมรรถภาพทางกายที่ดี
3. สุขภาพจิตและอารมณ์ที่ดี
4. ประสิทธิภาพของสังคมที่ดี
5. การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุด
6. มีความรักหมู่คณะหรือทีม
7. มีความสนใจในการเข้าร่วมเล่น ผู้ดู หรือผู้สนับสนุนกีฬาตลอดกาล

ดอยคเตอร์ แดชตัน (Dauchtrey and Wood, 1976 :305-308 อ้างถึงในสมพิศ คงเวช 2541:10) กล่าวว่าการแบ่งขันกีฬานักเรียนเป็นโปรแกรมที่สำคัญที่สุด โปรแกรมหนึ่งของโปรแกรมพัฒนาศึกษา ซึ่งจะต้องขัดค่านิยมการทุกๆ ปีรับช่วงต่อเนื่องกับการสอนพัฒนาศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้นำเอาทักษะที่ได้รับจากห้องเรียนพัฒนาศึกษาฝึกหัดทดลองใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาศึกษา และกิจกรรมนันทนาการตามความสามารถและความสนใจ ประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับจากการเข้าร่วมแบ่งขันกีฬานักเรียนจะเป็นแบบของพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนไปตลอดชีวิต ซึ่งคือถ่ายทอดกันก่อนบ์ และลีเพลย์ (Cobb and Leplay, 1973: 240-247) กล่าวว่า การแบ่งขันกีฬานักเรียนเป็นโปรแกรมที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์มากที่จะต้องงานใบงาน และวัดดูประสิทธิภาพให้เป็นไปตามหลักการและปรัชญาพัฒนาศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้ฝึกหัด ถักยัณะ

การเป็นผู้นำและผู้ตามในเวลาเดียวกัน รวมทั้งช่วยให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยเข้าร่วมสนุกสนานกับกิจกรรมกีฬาตามความถนัด ความต้องการและความสนใจของตนเอง

วานา คณาภิสิทธิ์ (2537: 32) กล่าวว่า ปัจจุบันมีผู้นิยมเล่นกีฬานากี้นั้นและนับวันก็จะมากขึ้นทุกที่ ซึ่งมิใช่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศไทยแต่ประเทศไทยนั่น แต่เป็นประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก แม้แต่ประเทศไทยเอง การกีฬาจึงมีบทบาทสำคัญและโดดเด่นต่อสังคมมนุษย์บุคใหม่เป็นอย่างยิ่ง มีความสำคัญต่อตัวบุคคล กลุ่มบุคคลและประเทศไทย หรืออาจกล่าวได้ว่า การกีฬามีความสำคัญต่อโลกกันน่าจะได้

สันติพงษ์ ปลื้งสุวรรณ (2537 : 75-83) กล่าวถึงผลศึกษาและการกีฬาในประเทศไทยว่า การพัฒนาด้านการศึกษาการกีฬาสมัยใหม่และผลศึกษาในเงินได้ขาดช่วงไปในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 รวมทั้ง stagnation กองกลางเมือง โดยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้อายุเฉลี่ยของชาวจีนก่อน ค.ศ. 1942 จีนได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก แต่ก็ไม่ได้รับเหรียญสักเหรียญเดียว และไม่มีใครได้เข้าไปถึงรอบสุดท้ายของการแข่งขัน เพราะการที่ประชากรมีคุณภาพไม่ดี คนจีนเหมือนกับจะเป็นสัญลักษณ์ของคน “คนชีโรคแห่งเอเชีย” เมื่อมีการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนในปี ค.ศ. 1949 ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของจีนเกี่ยวกับการผลศึกษาและการกีฬา รัฐได้พยายามปรับปรุงและส่งเสริมสุขภาพของประชาชนตลอดจนปรับปรุงด้านความสามารถของนักกีฬาและกีฬาที่ได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างดี สุขภาพของคนจีนดีขึ้นจะเห็นได้จากอายุโดยเฉลี่ยของประชาชนเพิ่มขึ้นเป็น 68 ปี ในต้นปี ค.ศ. 1980 ซึ่งไปกว่านั้น การแข่งขันกีฬาของจีนได้ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง ดูได้จากผลการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 9, 10 และ 11 นักกีฬาของจีนได้รับเหรียญทองมากเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งเป็นดัชนีบ่งชี้ถึงผลความสำเร็จ แสดงว่าจีนกำลังจะกลายเป็นประเทศชั้นนำในด้านการกีฬาของโลก

ประพันธ์ ลักษณพิสุทธิ์ (2537: 111-116) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการกีฬาชาติ บุคคล โภภัตนาภรณ์ว่าองค์กรพัฒนาการกีฬาของชาติในปัจจุบัน ได้มีความพยายามที่จะกระชาญยานาจ เผ่น การกีฬาแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลศึกษาและการกีฬาของชาติ ได้สนับสนุนและอุดหนุนให้มีการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด การจัดตั้งสมาคมกีฬาจังหวัดทุกจังหวัดหรือองค์กรการจัดให้มีศูนย์ผลศึกษาและการกีฬาประจำเขตการศึกษา ประจำจังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ และหมู่บ้าน การพัฒนาการกีฬาของชาติจะต้องเป็นไปด้วยความ

ร่วมนือ ด้วยการประสานสัมพันธ์ และด้วยความมีเอกภาพของเป้าหมาย จากองค์กรพัฒนาที่ชาติที่มีอย่างมากทางหลักภาษาอังกฤษในชาติพันธุ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศไทย

รัตนารณ์ ทรงพระนาม (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการส่งเสริมกีฬาของกีฬาของประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมชอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาของกีฬา ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารสมาคมชอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาของกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมชอกกี้ของประเทศไทย ว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเริ่งลำดับดังนี้คือ งบประมาณที่ใช้ในการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในประเทศไทยไม่เพียงพอ การส่งเสริม และสนับสนุนจากรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มากเท่าที่ควร สถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน ขาดการจัดดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร ไม่กระชาข้งงานทำงานอยู่ในวงจำกัด นักกีฬามีประสบการณ์ด้านการแข่งขันในประเทศไทยและต่างประเทศไม่เพียงพอ ยกเว้นด้านบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. ผู้บริหารสมาคมชอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาของกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาของกีฬาของประเทศไทยทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จรัญญา จันทะพิน (2534: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการในการแข่งขันกีฬาสเปเชียล ไอเดียนปิกประเทศไทย ครั้งที่ 3 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนนักกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาสเปเชียล ไอเดียนปิกประเทศไทยว่าประสบปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ด้านการประชาสัมพันธ์ ส่วนด้านอื่นๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กับผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาสเปเชียล ไอเดียนปิกประเทศไทย พบว่า ด้านเทคนิค มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นางอรุณี กลั่นพสุต (2534:บหคดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาของทัพไทย ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะกรรมการดำเนินงาน ผู้ควบคุมทีม และนักกีฬา มีความเห็นว่าสภาพการจัดและดำเนินการแข่งขัน โดยส่วนรวม เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาของทัพไทยบรรลุตามวัตถุประสงค์ในระดับมากและเห็นว่าด้านสภาพการจัดการแข่งขัน ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ล้วนเป็นปัญหาระดับมาก แต่ด้านบุคลากร เป็นปัญหาในระดับน้อย

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีมแต่ละเหล่าทัพ พบว่าแตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬาแต่ละเหล่าทัพ แตกต่างกันเกือบทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นในด้านสภาพการจัดการแข่งขัน

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินงาน ผู้ควบคุมทีม และนักกีฬา แตกต่างกัน ในด้านวัตถุประสงค์และด้านปัญหาการจัดและดำเนินการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ด้านวัตถุประสงค์คณะกรรมการดำเนินงานและผู้ควบคุมทีม มีความคิดเห็นแตกต่างกันและด้านปัญหาการจัดและดำเนินงาน ผู้ควบคุมทีม และนักกีฬามีความคิดเห็นแตกต่างกัน

จัตุรงค์ แสงอุทธ์ (2535 : บหคดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักนักว่ายากลสมัครเล่นของไทยในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬานักว่ายากลสมัครเล่นทีมชาติไทย มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพในการเตรียมทีมนักนักว่ายากลสมัครเล่นของไทยในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ดังนี้ นักนักว่ายากลสมัครเล่นมีความตั้งใจที่จะสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย งบประมาณและสวัสดิการในการเตรียมทีม เพื่อฝึกซ้อมและแข่งขันได้จากสมาคมนักว่ายากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยมากที่สุด ไม่มีสถานที่พักเก็บตัวฝึกซ้อมเป็นของสมาคมนักว่ายากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยเองและไม่มีนักกีฬาร่วม ส่วนความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมทีมนักนักว่ายากลสมัครเล่นของไทยในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ในด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านการจัดการดำเนินงานของสมาคมนักว่ายากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย อยู่ในระดับ “มาก” แต่ด้านบุคลากรและด้านสถานที่พัก สนามฝึกซ้อม และวัสดุอุปกรณ์ อยู่ในระดับ “น้อย”

สมชาย กิจสันพันธ์วงศ์ (2539: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ผลการวิจัยพบว่า

1. หน่วยงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 53 หน่วยงาน มีการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการ 48 หน่วยงานและไม่มีการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการ 5 หน่วยงาน โดยหน่วยงาน ส่วนใหญ่มีบุคลากรที่รับผิดชอบด้านกีฬาและนันทนาการที่ไม่มีวุฒิผลศึกษากีฬาและนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 66.04 งบประมาณที่ได้รับ ได้มามากกวารัฐวิสาหกิจที่สังกัด สนามกีฬาที่มีมากที่สุด ได้แก่ สนามเบตอง หน่วยงานมีสถานที่ทำงานเป็นของฝ่าย/แผนกกีฬาและนันทนาการเอง ด้าน ฝ่าย/แผนกที่รับผิดชอบงานด้านกีฬาและนันทนาการจะตั้งในรูปคณะกรรมการ

2. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจกู้นต่าง ๆ พบว่า

2.1 หน่วยงานรัฐวิสาหกิจกู้นต่าง ๆ มีสภาพการจัดดำเนินการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหน่วยงานรัฐวิสาหกิจกู้นคุณภาพ มีสภาพการจัดดำเนินการมากกว่า กู้นการเกษตร และกู้นพาณิชย์และบริการ

2.2 หน่วยงานรัฐวิสาหกิจกู้นต่าง ๆ มีปัญหาการจัดดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์ สถานที่และด้านการจัดการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการการกีฬา และนันทนาการระหว่าง กู้นผู้บริหารและคณะกรรมการ กับกู้นพนักงานผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ พนักงาน หน่วยงานรัฐวิสาหกิจกู้นอุดหนุน กลุ่มคุณภาพ และกู้นเกษตร มีสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนหน่วยงานรัฐวิสาหกิจกู้นพาณิชย์ และบริการ มีปัญหาการจัดดำเนินการ ด้านบุคลากร และด้านการจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจกู้นพลังงาน มีสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และด้านการจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เยี่ยมครี สีแคง (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการดำเนินงานของ สมาคมซอฟต์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมซอฟต์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย มีการ ดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้และสภาพการดำเนินงานในแต่ละด้านอยู่ในระดับพอใช้ 6 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุ

อุปกรณ์ และด้านการประสานงานอยู่ในระดับดี 2 ด้านคือ ด้านการอำนวยการ และด้านการรายงานผล

2. ปัญหาการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมซอฟท์บอนด์สมัครเล่นแห่งประเทศไทยมีปัญหาอยู่ในระดับมาก และปัญหาการดำเนินงานในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านการอำนวยการ ด้านการประสานงานและด้านการรายงานผล มีเพียงด้านเดียวที่มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการจัดองค์การ

3. การเปรียบเทียบสภาพโดยรวมของสมาคมซอฟท์บอนด์สมัครเล่นแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของคณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาซอฟท์บอนด์ทีมชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสภาพการดำเนินงานแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 7 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการอำนวยการ ด้านการประสานงานและด้านการรายงานผล และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียงด้านเดียวคือ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

4. การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมซอฟท์บอนด์สมัครเล่นแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของคณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ควบคุมทีม และนักกีฬาซอฟท์บอนด์ทีมชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัญหาการดำเนินงานในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการอำนวยการ ด้านการประสานงาน และด้านการรายงานผล และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียง 3 ด้าน คือ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณและด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

จันพิมา สีໄพ (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการ โครงการการออกกำลังกายของหน่วยงานรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. หน่วยงานราชการ 62 หน่วยงานมีการดำเนินการโครงการการออกกำลังกาย 41 หน่วยงาน โดยหน่วยงานส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้โดยตรงด้านการออกกำลังกายน้อยกว่า 5 คน ร้อยละ 51.2 จนประมาณที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นค่าบำรุงจากสมาชิกที่ใช้บริการสถานออกกำลังกาย หน่วยงานมีการจัดกิจกรรมเฉพาะวันทำการ ร้อยละ 58.5 สถานที่ออกกำลังกายที่มีมากที่สุด ได้แก่ สนามเทเบิลเทนนิส ห้องฟิต ness หนังสือ และสนามตะกร้อมีการบริการให้เชื้อภาระประเทศถูกน้ำเสียคงด็อก ไม้เทเบิลเทนนิส มีตู้เก็บของสำหรับผู้มาออกกำลังกายน้อยกว่า 10 ตู้ ร้อยละ 48.8

2. หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ 28 หน่วยงานมีการดำเนินการ โครงการออกกำลังกาย 26 หน่วย

งาน โดยส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้โดยตรงด้านการออกกำลังกายน้อยกว่า 5 คน ร้อยละ 76.5 งบประมาณที่ได้รับส่วนใหญ่ได้มาจากงบประมาณประจำปีของหน่วยงาน หน่วยงานมีการจัดกิจกรรมเฉพาะวันทำการ ร้อยละ 69.2 สถานที่ออกกำลังกายที่มีมากที่สุดได้แก่ สนามฟุตบอล สนามตะกร้อ และห้องแอโรบิกด้านซ้าย ส่วนใหญ่ไม่มีการบริการให้เชื้อฉุปกรดกีฬาและมีตู้เก็บของสำหรับผู้มาออกกำลังกายตั้งแต่ 15 ตู้ขึ้นไป ร้อยละ 53.9

3. ปัญหาการดำเนินการโครงการโดยรวมของหน่วยงานราชการในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ ด้านฉุปกรดและเครื่องยานวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

4. ปัญหาการดำเนินการโครงการโดยรวมของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ ด้านฉุปกรดและเครื่องยานวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

5. การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการโครงการการออกกำลังกายของหน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจระหว่างกลุ่มคณะกรรมการบริหาร โครงการและกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม พบว่า กลุ่มคณะกรรมการบริหาร โครงการกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจมีปัญหาการดำเนินโครงการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มคณะกรรมการบริหาร โครงการของหน่วยงานราชการกับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานราชการกับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาการดำเนินการโครงการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นภาพร ศรีเมธก (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาระบวนการบริหารและปัญหาการบริหารจัดการกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติของเขต 4 ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะกรรมการกีฬาจังหวัด คณะกรรมการสมาคมกีฬาจังหวัด ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนเห็นว่าระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาจัดการกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติของเขต 4 โดยภาพรวม ทั้ง 6 ด้าน การปฏิบัติในระดับมาก และมีระดับปัญหาในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุป

1.1 กระบวนการบริหารจัดการกีฬา มี 3 ด้าน ที่มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ด้านบุคลากร ด้านการวางแผน ด้านการประสานงานและประชาสัมพันธ์ ส่วน 3 ด้าน คือ ด้านงบประมาณ การสนับสนุน สวัสดิการขวัญและกำลังใจ ด้านฉุปกรดและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประเมินผล พนบว่า มีระดับการปฏิบัติระดับน้อย

1.2 ปัญหาการบริหารจัดการกีฬา มี 3 ด้าน ที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ การสนับสนุน สวัสดิการขวัญและกำลังใจ ด้านฉุปกรดและสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก ส่วนอีก 3 ด้าน คือ ด้านการประสานงานและประชาสัมพันธ์ ด้านบุคลากร ด้านการประเมินผลและรายงานผล พบว่า มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. นักกีฬา มีความเห็นว่า ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาของกระบวนการบริหารและปัญหางานบริหารจัดการกีฬา ใน การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติของเขต 4 คือ ด้านผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน ด้านการฝึกซ้อม ด้านอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสวัสดิการ ขวัญและกำลังใจ ด้านสุขภาพอนามัย มีระดับการปฏิบัติในระดับและระดับปัญหาในระดับน้อย ทุกด้าน

สุภาพ พลอยแหนวน (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย มีการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้ และสภาพการดำเนินงานในแต่ละด้าน ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านการประสานงาน และด้านการรายงานผล มีการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นด้านการอำนวยการเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับดี

2. ปัญหาในการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และปัญหาในการดำเนินงานในแต่ละด้าน ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านการอำนวยการ ด้านการประสานงาน และด้านการรายงานผล มีปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นเดียวกัน

3. ผู้บริหารสมาคมว่ายน้ำ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาว่ายน้ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย โดยรวมแล้วต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสภาพการดำเนินงานในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้านเช่นเดียวกัน

4. ผู้บริหารสมาคมว่ายน้ำ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาว่ายน้ำ มีการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาในการดำเนินงานในแต่ละด้านมีจำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านการจัดอำนวยการ ด้านการประสานงาน และด้านการรายงานผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านงบประมาณและด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โอกาส ต้นศิริกษ์โรงน์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาวิเคราะห์ตามจังหวัดและประเภทโรงเรียนที่สังกัดพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

2. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน จำแนกตามจังหวัดในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านงบประมาณ โดยจังหวัดระยองมีปัญหามากกว่าจังหวัดชลบุรี นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

3. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน จำแนกตามประเภทของโรงเรียน ที่สังกัด พบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนเอกชนมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะในการจัดการแข่งขันกีฬา ได้แก่ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญของการจัดการแข่งขันกีฬาคร่าวม การปฐมนิเทศการแข่งขันกีฬา ก่อนการแข่งขัน และควรสนับสนุนงบประมาณกับโรงเรียนที่ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน

ณรงค์ คำหงส์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทยของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการจัดการแข่งขันและผู้ควบคุมนักกีฬามีคะแนนรวมเฉลี่ยทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ กรรมการบริหารวิทยาลัยพลศึกษาและคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ส่วนคะแนนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้ควบคุมนักกีฬา สำหรับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาทั้ง 4 ด้านนี้ เรียงตามอันดับคะแนนที่ได้ คือ ฝ่ายจัดการแข่งขันควรจัดสถานที่ฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาแต่ละประเภทให้เพียงพอ หน่วยประชาสัมพันธ์ควรติดต่อประสานงานกับสื่อมวลชนเพื่อเสนอข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขันให้ประชาชนได้ทราบ กรมพลศึกษาควรวางแผนของความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ หรือผู้สนใจให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและกรรมการตัดสินกีฬาแต่ละประเภท ควรมาจากการสมาคมกีฬาต่าง ๆ และมีความเชื่อชาญในกีฬานั้น ๆ

ศุภฤกษ์ แก้วกุมลรัตน์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาสถานบันเทิงในโลหะราชมงคล พนบว รูปแบบการจัดแข่งขันกีฬาสถานบันเทิงในโลหะราชมงคล ตามทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ควรประกอบด้วยโครงสร้าง 6 ด้าน คือ นโยบายทั่วไปในการจัดการ

แห่งขันกีพา วัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีพา การบริหารบุคคลในการจัดการแข่งขันกีพา การจัดองค์กรการแข่งขันกีพา วิธีการจัดการแข่งขันกีพา และการประเมินผลการแข่งขันกีพา และมีรูปแบบการจัดการแข่งขันดังนี้

1. ควรเน้นนโยบายในการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และแสดงความสามารถในการเล่นกีพา
2. ควรมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสุขภาพพกานามัยของนักศึกษาเพื่อให้มีทักษะที่ดีต่อ การออกกำลังกายและให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมการแข่งขันกีพา
3. ควรชี้แจงและเผยแพร่ นโยบายและวัตถุประสงค์การจัดการแข่งขันกีพา ให้บุคลากรที่จัด การแข่งขันกีพา มีความรู้หลักวิชาพลศึกษาและการบริหารพลศึกษา และความจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษาเพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรเหล่านี้ด้วย
4. ควรจัดประเภทกีพาที่แข่งขันให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีพา และผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน กำหนดช่วงเวลาจัดการแข่งขันที่แน่นอน และจัดเป็นประจำทุกปี ควรมีพิธีเปิดและพิธีปิดมีรางวัลที่มอบให้กับผู้ชนะหรือผู้ทรงเกียรติ หรือผู้เด่นในแต่ละด้าน ความมุ่งมั่นที่กีฬามีส่วนสำคัญ ผลการแข่งขันกีพา และวางแผนการสร้างเงินจากแหล่งต่างๆ มาสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีพา
5. ควรกำหนดวิธีการจัดการแข่งขันกีพาให้เหมาะสมกับระยะเวลา จำนวนทีม และใช้กติกาของสมาคมกีพาแห่งประเทศไทย
6. ควรประเมินผลการแข่งขันกีพา ทั้งกระบวนการจัดการแข่งขัน และค่าใช้จ่ายต่อจำนวนบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมด้วย

ปรีเซ็นต์ สมจิต (2535 : บทที่ ๔) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการจัดการแข่งขันกีพา ชาวดอย ครั้งที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ปัญหาต่าง ๆ ที่พบมีดังนี้ ด้านอุปกรณ์กีพาและสนามแข่งขัน คุณภาพของอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐาน ขาดความสะอาดในการเข้าฝึกซ้อมและอุปกรณ์กีพาที่ใช้มีไม่ครบ ด้านผู้บริหารและกรรมการกีพางังหวัด ผู้บริหารไม่เข้าใจลักษณะและการบริหารกีพา ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขัน ไม่สามารถจัดการประชาสัมพันธ์การแข่งขันได้ดีเท่าที่ควร ด้านผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม ขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเองและขาดทุนทรัพย์สนับสนุน ทั้งนักกีพา ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมและผู้จัดและดำเนินการแข่งขันมีความเห็นสอดคล้องกันว่าปัญหาเกี่ยวกับด้านผู้ฝึกสอนและผู้บริหารและกรรมการกีพางังหวัด ด้านงบประมาณ ส่วนใหญ่ได้มาจาก การกีพาแห่งประเทศไทย และของแต่ละจังหวัดแต่ไม่เพียงพอ ความนิยมของประชาชน ส่วนใหญ่ นิยมกีพาประเภทฟุตบอล ตะกร้อ วอลเลย์บอล และกรีฑา ซึ่งที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขโดยเร็ว

คือ ด้านงบประมาณ รองลงมาด้านอุปกรณ์และสนับสนุนผู้ฝึกสอนและผู้ความคุ้มทีม การจัดและดำเนินการแข่งขันและผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน ความติดเท้นเกี่ยวกับการกีฬาของประเทศไทย คือ การขาดสนับสนุนอย่างแท้จริง

พิพ. เจริญพงศ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการจัดและบริหารงานโครงการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทยของกรมพลศึกษา พบว่าในระดับเขตการศึกษา ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านงบประมาณ มีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนด้านวัตถุประสงค์ของการจัดแข่งขันด้านบุคลากรในการดำเนินงานและบริหาร โครงการด้านการจัดและบริหารงานโครงการมีปัญหาในระดับน้อย ในระดับจังหวัด ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณมีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน ด้านการจัดและบริหารโครงการ ด้านบุคลากร ในการดำเนินงาน และบริหารโครงการมีปัญหาในระดับน้อย สรุปปัญหาการจัดและบริหารงานโครงการแข่งขัน ด้านการจัดและบริหารงานในโครงการมีปัญหาในระดับน้อย ในระดับจังหวัด ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ มีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน ด้านการจัดและบริหารโครงการ ด้านบุคลากร ในการดำเนินงานและบริหารโครงการมีปัญหาในระดับน้อย สรุปปัญหาการจัดและบริหารงานโครงการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทยของกรมพลศึกษา ที่เกิดกับเขตการศึกษา และจังหวัด เมื่อจัดเรียงลำดับ ปัญหาจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินงานและบริหารโครงการ ปัญหาด้านการจัดและบริหารโครงการ ปัญหาด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน

วินิตย์ จันทร์มนตรี (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยครั้งที่ 14 พฤษภาคม 2535 พบว่า ด้านผู้บริหาร ผู้บริหารไม่จัดสรรงบประมาณในการส่งนักกีฬา ในการเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้อย่างเพียงพอและผู้บริหารไม่ให้ช่วยเหลือกำลังใจนักกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันทุกโอกาส ด้านผู้ฝึกสอนหรือผู้ความคุ้มทีมขาดความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอน ด้านตัวนักกีฬา ขาดทุนทรัพย์สนับสนุน และขาดการเก็บนำรุ่งตัวก่อนแข่งขัน ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขัน ไม่สามารถจัดการประชุมสัมมนาชีการแข่งขันได้เท่าที่ควรและประชาชนไม่เข้าใจศักดิ์ศรีและวิธีการจัดสินนักกีฬาคนพิการ ด้านอุปกรณ์และสนับสนุนแข่งขันอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันไม่พร้อมก่อนการแข่งขัน อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมกับอุปกรณ์ที่ใช้แข่งขันคุณภาพต่างกันมาก ด้านอาหารและน้ำอุปกรณ์บริโภค

มีปัญหาน้อย ด้านที่พักและห้องสุขาที่พักกับห้องสุขาอยู่ห่างไกลกันมาก การใช้บริการไม่สะดวก ด้วยการเดินทางเรียนหรือหน่วยงาน

สันติพงษ์ ปลั้งสุวรรณและคณะ (2540 : 1-2) ได้ทำการวิจัยศึกษาปัญหาและการจัดการ ด้านพลศึกษาและการกีฬาในจังหวัดภาคใต้เพื่อให้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาพลศึกษาและการกีฬาในจังหวัดภาคใต้ ตัวอย่างประชากรของ การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมกีฬาในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 26 ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ศึกษา นิเทศกรรมพลศึกษาประจำจังหวัด ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา หัวหน้าหมวดพลาダメมยโรงเรียน มัธยม หัวหน้าหัวหน่วยสันนิษากการเทคโนโลยี ผู้อำนวยการประถมศึกษาประจำจังหวัด หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา รวมจำนวน 511 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบุคลากร บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดและดำเนินการด้านพลศึกษา และการกีฬามีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ มีมนุษย์สัมพันธ์ดี ผู้ฝึกสอนกีฬามีความรู้ความเข้าใจในการควบคุมและฝึกสอน แต่บุคลากรดังกล่าวมีไม่เพียงพอ

2. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ฝึกสอนกีฬากลายแจ้งมีเพียงพอ สถานที่เหมาะสมกับการฝึกซ้อมแต่ขาดสถานที่และอุปกรณ์ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และอุปกรณ์สร้างสมรรถภาพทางกาย

3. ด้านบริหารและการจัดการนักกีฬาด้านแทนเขต ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าด้านการบริหาร และการจัดการทุก ๆ ด้าน อยู่ในระดับปานกลางแต่ก่ออุ่นผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดและดำเนินการด้านพลศึกษาและการกีฬาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าด้านการบริหารและการจัดการอยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารมีนโยบายและแผนในการจัดและดำเนินการพัฒนาด้านพลศึกษาและการกีฬาที่แน่นอนและต่อเนื่อง ข้อที่มีความเห็นตรงกันคือ มีปัญหาด้านการโถงถุง สมบัตินักกีฬาในการแข่งขัน

4. ด้านงบประมาณทุกกลุ่มนักกีฬาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันในปัญหาด้านงบประมาณคือ การไม่มีโอกาสเข้าร่วมพิจารณางบประมาณและการได้รับงบประมาณไม่เพียงพอ

5. ด้านนักกีฬานักกีฬาส่วนใหญ่มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ แต่มีการเข้ายกเว้นสังกัดอยู่เสมอ นักกีฬาได้รับค่าตอบแทนและเบี้ยเลี้ยงในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งน้อยและไม่เพียงพอ

ข้อวัฒน์ เหล่าสินศกุลไทร (2531 : อ้างถึงในสันติพงษ์ ปลั้งสุวรรณและคณะ, 2538 : 40) ได้ศึกษาความคิดเห็นของหัวหน้าและผู้ฝึกสอนกีฬาของศูนย์ส่งเสริมกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและ

ดำเนินการศูนย์ส่งเสริมกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการศูนย์ส่งเสริมกีฬาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่พบมากคือ มีความล่าช้าในการพิจารณางบประมาณในการเบิกจ่ายงบประมาณ อุปกรณ์เกี่ยวกับการปั้นอุปกรณ์ไม่เพียงพอ อุปกรณ์กีฬามีไม่เพียงพอ กับจำนวนสมาชิกผู้มาใช้บริการ ไม่มีงบประมาณในการซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวกและ อุปกรณ์กีฬา งบประมาณในการจัดดำเนินการศูนย์ส่งเสริมกีฬาไม่เพียงพอ

กาลง เรียนจิตต์ (2534 : 17) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด ใน 7 จังหวัด พบว่า สภาพทั่วไปของ การดำเนินงานส่งเสริมกีฬาของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดได้มีการส่งเสริมกีฬานักเรียน นักศึกษา ประชาชน มีการจัดทำแผนกีฬาจังหวัดและให้ความร่วมมือกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา การปฏิบัติการตามที่ กกท. มอบหมายตามสมควร นอกจากนี้คณะกรรมการกีฬาจังหวัดยังมีความคิดเห็นว่า พระราชนักยุติการกีฬาแห่งประเทศไทยมีความชัดเจนเหมาะสมและเป็นประizable ต่อการส่งเสริมกีฬาจังหวัด แต่ยังพบปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด คือ การขาดแคลนงบประมาณและจำนวนเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ไม่เข้าใจเรื่องการจัดทำแผนกีฬา หลายจังหวัดยังไม่ได้จัดทำในเรื่องการออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินการตามอันหน้าที่ รวมทั้งคณะกรรมการกีฬาจังหวัดไม่สนใจที่จะเข้าร่วมประชุมการกีฬาแห่งประเทศไทยในการสนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาจังหวัดอย่างต่อเนื่อง โดยจัดตั้งระบบประมาณและบุคลากรให้เพียงพอ และขอความร่วมมือคณะกรรมการกีฬาจังหวัด ในการเข้าร่วมประชุมเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบและแนวทางในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย

เลิศรัตน์ รัตนวนิช (2537 : 13-14) ได้สำรวจความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พบว่า

- 1) นโยบายของรัฐบาลด้านการพัฒนากีฬามีชัดเจนมีปัญหามากที่สุด
- 2) องค์กรการกีฬาของรัฐบาลขาดเอกสารภาพในการดำเนินงาน มีปัญหาในระดับมากที่สุด
- 3) ผู้บริหารทางการกีฬาของรัฐในระดับสูง ไม่ให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อการส่งเสริมกีฬา มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารอยู่เสมอจึงขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน ขาดประสิทธิภาพการบริหารงาน เป็นปัญหาในระดับมากและมากที่สุด
- 4) ในเรื่องสมาคมกีฬาสมัครเล่นมีปัญหาในด้านรูปแบบและการจัดการของสมาคม ไม่เข้มแข็งขาดประสิทธิภาพ ผู้บริหารสมาคมไม่ทุ่มเทและเสียสละอย่างจริงจัง ขาดการประสานงานระหว่างสมาคมกีฬากับองค์กรของรัฐ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

- 5) คณะกรรมการ โอลิมปิกแห่งประเทศไทย ซึ่งไม่ดำเนินการอย่างเต็มที่ตามขอบเขตความรับผิดชอบในการพัฒนาการกีฬาของชาตินี้เป็นอย่างมาก
- 6) สมonet และชุมชนกีฬาต่างๆ ไม่ส่งเสริมการพัฒนาการกีฬาริบงนีน้อยมาก เพื่อกระจายไปทั่วประเทศ ได้รับงบประมาณจากรัฐน้อยมากและไม่ตรงเป้าหมายรัฐยังไม่สนับสนุนด้านอาชีวสถานที่และสนามกีฬา เป็นปัญหามากที่สุด เช่นเดียวกับภาคเอกชน ซึ่งให้การสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาน้อยมาก
- 7) ในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนเยาวชน ทั้งทางด้านนโยบายและการปฏิบัติน้อยมาก ซึ่งไม่เป็นระบบและขาดประสิทธิภาพ และมหาวิทยาลัยยังไม่มีแนวทางและประสิทธิภาพในการพัฒนาการกีฬาเป็นปัญหาระดับมากและมากที่สุด
- 8) รัฐยังไม่สนับสนุนหรือสร้างแรงจูงใจให้ออกชนเข้ามาสนับสนุนการกีฬา เป็นปัญหาระดับมากที่สุด
- 9) โครงการเก็บตัวฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อเตรียมทีมชาติ ข้างๆ การสนับสนุนจากรัฐไม่ครบวงจรในด้านสถานที่เก็บตัวฝึกซ้อม โภชนาการสำหรับการกีฬา
- สมพิศ คงเวช (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬา – กีฬานักเรียน ประจำปี พ.ศ. 2540 ในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า
1. ปัญหาการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬา – กีฬานักเรียน ประจำปี พ.ศ. 2540 ในจังหวัดสงขลาเกี่ยวกับด้านนักกีฬา ด้านผู้จัดการทีมหรือผู้ฝึกสอน ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก ด้านการจัดดำเนินการแข่งขัน และด้านงบประมาณ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในด้านปัญหาการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬา – กีฬานักเรียน ประจำปี พ.ศ. 2540 ในจังหวัดสงขลา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งต่างกัน คือ นักกีฬา ผู้จัดการทีม และผู้เกี่ยวข้อง พบว่า แต่ละกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในด้านปัญหาการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬา – กีฬานักเรียน ประจำปี พ.ศ. 2540 ในจังหวัดสงขลา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีความคิดเห็นว่า การจัดดำเนินการแข่งขันกีฬา – กีฬานักเรียน มีปัญหาน้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง
 3. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการแข่งขันกีฬา – กีฬานักเรียน ประจำปี พ.ศ. 2540 ในจังหวัดสงขลา สูงเป็นรายด้านได้ดังนี้ ด้านนักกีฬามีเวลาในการฝึกซ้อมและเวลาเรียน ไม่สัมพันธ์กัน ทำให้มีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักกีฬา นักกีฬาขาดความมีระเบียบวินัย ด้านผู้จัดการทีมหรือผู้ฝึกสอน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนการสอนด้วยเชิงทำให้การฝึกสอน

นักกีฬาได้ไม่เต็มที่ ขาดโอกาสเข้ารับการอบรมศึกษาหารความรู้เพิ่มเติม ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาตรฐาน การเบิกอุปกรณ์ใช้ฝึกซ้อมไม่สะดวก ด้านการจัดดำเนินการแข่งขัน การแข่งขันไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา จัดเจ้าหน้าที่ไม่เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ ด้านงานประมาณ งานประมาณในการใช้จ่ายมีไม่เพียงพอ การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า และภาคเอกชนให้การสนับสนุนน้อย

ปรีชา พงษ์เพ็ง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะกรรมการ 18 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา 23 ชนิดกีฬามีความเห็นตรงกันว่า การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของกุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สนองตอบวัตถุประสงค์การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 ของกุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นส่วนมาก

2. คณะกรรมการ 18 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา 23 ชนิดกีฬามีความคิดเห็นว่า การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของกุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีปัญหามากในด้านการจัดสรรงบประมาณล่าช้า บุคลากรไม่มีเวลาพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ขาดสถานที่ประสานงานและyanพานะในการดำเนินการในการวางแผนกรรมการไม่ได้ศึกษาความพร้อมของทรัพยากรในกุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และไม่มีการประเมินผลงานระหว่างการดำเนินการ และเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนงานและวัตถุประสงค์กำหนดไว้ ส่วนปัญหาด้านการจัดการและปฎิบัติการพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. งานวิจัยต่างประเทศ

โฟท์แรนเบช (Fochrenbach, 1972 : 34) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาในเวลาเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมเล่นกีฬาช่วยให้มีเพื่อนมากขึ้น และที่แน่ชัดก็คือ การพนันปั๊สั่งสรรค์กันในสังคมหมู่พวก โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาเป็นหลัก รวมทั้งความจำเป็นในการเตรียมตัวเองให้มีทักษะทางกีฬาเพื่อเข้าร่วมเล่น ได้ซึ่งเป็นความต้องการอันสำคัญและจะเห็นได้ว่าการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาหลังเด็กเรียนแล้ว นอกจากสนองความต้องการให้เด็กได้เข้าร่วมเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน ผ่อนคลายอารมณ์ และยังช่วยให้นักเรียนในวัยรุ่นสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีอีกด้วย

ค่าโปรดวิทซ์ (Kaplowitz, 1978 : 4) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรม ใน การจัดโปรแกรมการแบ่งขั้นกีฬาระหว่างโรงเรียนรายภูรีในระดับมัธยมศึกษา ได้ทำการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโปรแกรมการแบ่งขั้นกีฬาระหว่างโรงเรียน จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมืองมีดีเคนเดอนเซกต์ รัฐนิวเจอร์ซี ผลการวิจัยพบว่าในการจัดโปรแกรมการแบ่งขั้นกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องดึงอุบัติรากฐาน 3 ประการคือ

- 1) ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแบ่งขั้นกีฬาระหว่างโรงเรียน
- 2) ต้องพิจารณาขีดหลักการจัดการแบ่งขั้นให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ กฎหมายของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแบ่งขั้น
- 3) ขีดหลักความคิดรวบยอดแห่งดุลยภาพ หรือความเสมอภาคในการเข้าร่วมแบ่งขั้นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงอย่างทัดเทียมและได้สรุปอีกว่า การพัฒนาโปรแกรมการแบ่งขั้นกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งตรงไปที่ผู้บริหารจะต้องจัดตามความจำเป็น และสนองความต้องการของนักเรียน

โรเบิร์ต (Robert, 1979 : 1951 -A ช้างถึงในสมพิศ คงวช 2541 : 38 – 39) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลวิเคราะห์ของการจัดการแบ่งขั้นกีฬาภายในทางด้านการให้การสนับสนุนของมหาวิทยาลัยระดับสูงในรัฐเทนเนสซี ใช้เครื่องมือวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นโดย คริสโตเฟอร์ อัลแลน บราวน์ (Crisstopher Alan Brown) ผลการวิจัยปรากฏว่า

- 1) การดำเนินการในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัย กระทำให้อ่อนโยนนีประสิทธิภาพน้อยลง การให้คะแนนการให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
- 2) การจัดการแบ่งขั้นแต่ละมหาวิทยาลัยมีความคล้ายคลึงกันแต่ไม่เห็นผลและความมุ่งหมายของการจัด
- 3) การจัดการแบ่งขั้นแต่ละมหาวิทยาลัย มีความคล้ายคลึงกันคือการใช้ผู้บริหารระดับมืออาชีพมาดำเนินงาน
- 4) การบริหารด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมาเป็นการให้ผู้ที่มีความชำนาญงาน โดยตรง
- 5) การจัดการปัญหาบาลีน้อย
- 6) การสนับสนุนทางการเงินในการแบ่งขั้นกีฬาภายในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพียงพอ กับความต้องการ
- 7) กฎ ระเบียบ การแบ่งขั้นมีความเที่ยงตรง และเหมาะสมสมดุล

- 8) ระบบการให้คะแนนยังไม่เน้นหนักถึงระดับสูง
- 9) ธรรมเนียมการจัดงานเสิร์ฟน้ำดองร่างวัตจาก การแข่งขัน ไม่นิยมกระทำ